

ČESKÁ VIZE

= deset nejdůležitějších hodnot, na kterých by měla stát budoucnost naší společnosti

KRÁTKÁ (cca 40 řádků, 1 strana A4) ESEJ (sloupek, črta, úvaha, reflexe, komentář, dialog, výzva, poselství, zpráva, dopis, návod, kuchařka, seznam, grafika...) formulovaná pro závěrečný díl ročního cyklu diskusí KABINET HAVEL – Úsvit v Čechách, který se uskuteční 19. listopadu 2009 v Brně.
www.usvitvcechach.cz

RUT KOLÍNSKÁ - ČESKÁ VIZE

zveřejněno v Kavárně iDNES v úterý 25. srpna 2009

Pohádka o českém ráji

Byla nebyla uprostřed Evropy malebná česká kotlina, zemi mlékem a strdím oplývající chránily před nepřítelem kol dokola hory. Přesto bylo ono srdce Evropy tolikrát sužováno nájezdy nezvaných hostů, její obyvatelé prožívali dlouhá léta porob pod jhem cizáků. Naučili se proto obcházet, podlézat, plazit se a maskovat svoji tvář jen, aby zachránili holé krky na křivých zádech. Byly to časy, kdy se pravda, spravedlnost, čest, úcta, pokora, víra vytratily z jejich slovníku.

Postupně se vžilo do podvědomí, že důležité je tiše našlapovat v zástupu davu. A dokonce bdít také nad sousedem, aby ani on neudělal chybu. Útrapy páchali těž domáci, proto se mnozí báli ba i vlastních stínů. Vždyť opatrnosti není nikdy dost. V oněch černobílých dobách pak bylo snadné podlehnout zaslepeně vidinám laciné spásy a nechat se strhnout davem. Statečných ubývalo a ubývalo. Omezené možnosti tříbily charaktery.

Jak přibývala léta, přibývalo těch, kdo snili o českém ráji. A tak přišel den, kdy byl cizák vyhnán a zdálo se, že nastal prostor pro naplnění českého snu. Ach, jak těžké bylo lidu uchopit a pochopit svobodný život. Pestrá nabídka změnila život v labyrint. Jak snadné bylo vrhnout se za svým snem, tak těžké bylo zvolit správnou cestu. Bezbřehost možností lámala charaktery.

Člověk se ztrácel, zoufal si a počal se rozpomínat na časy minulé, ve vzpomínkách šed' minulosti zrůžověla. A tak lidé začali hledat viníka, za kterého by se schovali. Před dobrými rádci, kteří se čas od času objevili, padali k zemi, vzápětí si však v ústraní řekli: „Ten nám tak bude co vykládat, však mi si poradíme sami!“ Těžko bylo lidu pomoci.

Čas běžel a český sen se vzdaloval. I rozpomněly se české matky na dávné pohádky svých babiček. Napekly buchtý a vyslaly své děti do světa. Trvalo dlouho a stálo to velké úsilí, než děti české vlasti vystoupaly na hraniční hory na obzoru a objevily nedozírné dálky světa. Ohlédnutí do malinké české kotlinky jim ve srovnání s pohledem do širšího světa svíralo dech. Lákavé dálky však vzbudily odvahu a děti krok za krokem putovaly pestrými končinami světa. Okusily život v různých krajinách, naslouchaly tamnímu lidu, naučily se nevidanému a neslychanému. Poznaly dobré i zlé. Setkaly se také s velkým zájmem o vše, co se naučily v rodné zemi. Ranečky po buchtách ztěžkly zkušenostmi, a tak se nachýlil čas k návratu.

Místo malých českých dětí se vraceli ztepilí mládenci a sličné dívky. S nadšením vzpomínali na život v dálavách a vybalovali vzácné dary ze svých ranečků. Tu zůstali všichni omámeni v údivu, nebylo to zlato ani drahé kamení. Rozdávali malé zrcátko: „Zrcátko ti vždy odpoví, kdo naplní tvůj sen o českém ráji, nejprve tedy musíš přijmout sám sebe, věř, že jsi schopný, není třeba propadat malosti. Zrcátko ti také napoví, že tu nejsi sám, ale octneš-li se sám, hledej k sobě druhého, neb věz, že sám nic nezmužeš. A na druhé hled' jako do zrcátka. Jak je krásné, že jsme různí, proto ctíme jeden druhého a přejme si vzájemně všeho dobrého. Nezapomeň však, že opravdové zrcátko je jen odlesk světa, proto jej ulož pouze do své mysli a do svého srdce, jedině tak můžeš být svoboden.“

I našel lid český sen a česká kotlina stala se rájem. A pokud přišly časy tíživé, lid pamětliv dávné odvahy svých dětí vystoupal na hraniční hory, aby znovu pohlédl na nedozírné dálky světa a mohl s nadhledem sestoupit zpět dolů. A tak pokud neumřeli, dodnes svorně žijí pro sebe i širý svět.